

И ова недеља била је у знаку српских злочина. Филм Анђелине Џоли „У земљи крви и меда“ био је на насловним странама не само регионалних већ и светских медија - Анђелина је мењала хаљине за премијере и сликала се са Бредом, сузе су текле, а српска јавност, подељена око тога какав став треба имати према остварењу амбасадорке УН, добила је утешну награду - Анђелина је изјавила да мисли да су Срби паметан народ и да ће схватити да њен филм није антисрпски него да је антиратни.

У то време Србија је, окована снегом и ледом, славила свој Дан државности. Невероватно, и Косово је тих дана славило свој Дан државности, то јест четири године откако је прогласило независност, и тим поводом на ЦНН је емитован кратак рекламни спот о најмлађој држави Европе, у којој су могућности за бизнис огромне. И, такође, баш поводом српског државног празника, на „Фејсбук“ страници муфтије Муамера Зукорлића, који уређује група санџачких омладинаца под називом „Санџак аутономија“, освануо је текст у коме се поручује да се у Србији обележава дан везан за геноцид 100.000 муслимана и рушења 500 џамија у централној Србији, које су предводили „Карађорђе и његови хајдуци“. На крају се констатује да је реч о „Сретењу злочинаца“.

Ове недеље је тим поводом историчарка Бранка Прпа изјавила да је Први српски устанак, који се обележава као Дан државности, пун контроверзи - од начина како је Карађорђе ослобађао Србију до начина на који се понашао према политичким противницима и да је потребно тај историјски догађај демитологизовати. Она је за Б92 оценила да је у Србији на делу пракса да се историја често фалсификује, али не тако што се чињенице мењају, већ се оне селекују, односно политичке елите, немајући свест о историјском, дају себи за право да бирају из традиције оно што сматрају историјском чињеницом. Према њеним речима, Први српски устанак остао је у домену контроверзи и нико се не пита „шта се ту заиста догодило“.

Дакле, можда је стварно у питању био „геноцид“, само што се за то тада није знало. Да је Карађорђе више преговарао, а мање ратовао, данас би његова улога била мање контроверзна. Да није Србију ослободио од Турака, вероватно не би данас био на стубу срама. Ослобађање Србије од турског ропства требало би, не само поводом Дана државности, заиста да се преиспита - јер је Србија ратовала а да за то није имала подршку светских сила. Никог није питала да ли да се ослобађа или не. Можда је сада крајње време да се заиста утврди шта се ту заиста догодило?

А да би се ствари истерале на чистину, треба се вратити до Косовског боја - гледано из данашње перспективе српских историчара, кнез Лазар се понео прилично политички некоректно, а о мучком убиству турског султана да и не говоримо. Можда би требало то расветлити, јер Србија мора да испуни још услова како би стекла услове за кандидатуру за улазак у Европску унију.

У том смислу историчари би ових дана могли да имају много посла - потрага за геноцидом који су починили Срби и преиспитивање српске историје могли би једном засвагда да освесте овај народ. Борба за слободу и независност могла би у данашњим условима да добије потпуно другачије обресе, српски историјски хероји преко ноћи би могли да постану ратни злочинци, из чега се може извести сасвим логичан закључак да је злочин и мржња према другим народима, нарочито према Турцима, нешто што се код нас протеже већ вековима. Српска јуначка поезија је шта - похвала геноциду? Његош је у ствари - исти као Амфилохије? Такође, треба преиспитати и наш однос према Немцима, с обзиром на понашање Србије у Првом и Другом светском рату. Кад би се сабрали сви Немци које је Бата Живојиновић побио по филмовима, учинак Анђелине Џоли би нам дошао као чиста похвала.

Све у свему, испоставља се да је Србија земља која нема разлога да баш слави свој Дан државности, пошто још увек није преиспитала своју историју.

Србија је земља која нема никакву политички коректну историју, али зато, хвала Богу, има политички коректне историчаре.

(Вечерње новости)